

12 Nisan “Şakası”, Ataerki ve İfade Özgürlüğü

12.04.2021 • Güncel Müdahaleler, Kadın Sorunu, LGBTQ+ • Yeni Komünizm

“Kadın düşmanlığının tarihi, binlerce yıl sürdüğü için eşi görülmemiş bir nefretin tarihidir. Öyle bir tarih ki, Aristoteles’i Karindeşen Jack’e, Kral Lear’ı James Bond’a bağlar.”

-Jack Holland

12 Nisan sabahı Türkiye’de başta kadınlar olmak üzere bütün insanlar için sınırları inanılmaz şekilde bozan, şirazesini kaymış ve bir o kadar da aşağılık tweetlere sahne oldu. Twitter üzerinden bazı kullanıcılar 12 Nisanı “Tecavüz Günü” ilan ederek kan donduran; erkek üstünlenmeci, kadın düşmanı ve tecavüzü olumlayan paylaşımlar yaptılar; yetmedi daha sonra bunun “kara mizah” olduğunu söylediler. Nitekim yaptıkları şeyin yanlış olduğunu düşünmek bir yana erkek üstünlenmeciliğinin her veçhesinde olduğu gibi kadınları kendilerine tabi olarak görmekte bir beis de bulmuyorlardı.

Her gün en az bir kadının öldürüldüğü, cinsel saldırıya uğradığı ve hemen bütün kadınların sistematik bir şekilde cinsel tacize kaldıkları; erkek egemen ideolojinin başta İslami köktendincilik eli ile hayatın her alanında kök saldığı Türkiye/Kürdistan coğrafyasında bu hadise münferit bir olay olarak görülüp göz ardı edilenebilecek bir olay değildir.

Mizojini ve Bunun En Ağır Yansımaları

Mizojini kadınlara karşı cinsiyet ayrımcılığını, şiddeti, cinsel obje haline getirmeyi de içeren, bütün kadınlara karşı duyulan antipati, düşmanlık ve nefrettir. Mizojini, basit bir şekilde cinsiyetçilikle aynı kefeye konulamaz nitekim cinsiyetçiliğin en grotesk ve şiddetli biçimini ifade eder. Bu cinsiyetçiliğin bir şekilde “daha kabul edilebilir” bir şey olduğu anlamına gelmez! Kadına karşı örtük veya aleni; fiziksel veya duygusal şiddetin hiçbir türüsünü kabul

Referanslar:

[i] İlk gece hakkının gerçekten olup olmadığı o dönemin tarihçileri arasında süregiden bir tartışmadır, kimi tarihçilere göre bu hak varolmamakla beraber Fransız Devrimi sonrası feodalizmin değerlerinin kötülenmesi için eğitimlerde kullanılmaya devam etmiştir. Olmadığını iddia eden tarihçilerin bir kısmı meseleyi resmi kaynak azlığına dayandırsalar da dönem içerisinde bulunan pek çok ikincil kaynak da bu hakkın olduğuna işaret etmektedir. Popüler kültür içerisinde *Cesur Yürek* gibi filmlerde bu mesele kendisine yer bulmuştur.

[ii] Düzeltici tecavüz (İng. Corrective rape) kişinin cinsel oryantasyonunun tecavüz ile düzeltilebileceği şeklindeki kuruntudur. Feodal bir ideolojiyi imlemekle beraber başta Güney Afrika, Lesotho olmak üzere pek çok ülkede yaygın bir uygulamadır. İlk kez uluslararası medyanın dikkatini çekmesi 2009 yılında Güney Afrika futbol takımından lezbiyen kadın bir oyuncunun tecavüz edilerek öldürülmesi sonucu olmuştur. Mağdurların çoğu yetkililere bildirmekten çekindikleri gibi kimi aileler de yapılan bu dehşeti onayladığı için tam olarak elimizde yeterli bir veri bulunmamaktadır. Göğüs ütüleme ise ergenlikle beraber kız çocuklarının göğüslerinin büyümesine karşılık göğüslerinin bastırılması ile durdurulmaya çalışılmasıdır. Kamerun'da nüfusun %25'inin bu uygulamaya maruz kaldığı belirtilirken Afrika ülkelerinin kimilerinde ailelerin kızlarını tecavülden "korumak" için bu uygulamaya başvurdukları söylenmektedir. Bkz. <https://www.vice.com/en/article/4wbqdj/cameroon-tradition-flattening-chests-876>

[iii] Bununla ilgili daha detaylı bir inceleme için bkz. Avakian, B. (2014). *Break all the chains!: Bob Avakian on the emancipation of women and the communist revolution*. Chicago, IL: RCP Publications.

*Kültür endüstrisi kavramı başta Adorno ve Horkheimer tarafından kullanıma sokulmuş, Frankfurt Okulu içerisinde kullanılan yaygın bir ifadedir. Temelde altyapı-üstyapı arasındaki ayrışımın yerine yeni bir durum tespiti olarak altyapı-üstyapı kaynaşmasını önerir. Biz bu görüşe katılmasak ve altyapı-üstyapı arasındaki ilişki başta Mao Zedong ve daha sonra Bob Avakian tarafından çok daha diyalektik bir temelde ele alınmış olsa da, kültür endüstrisi kavramı burada daha ziyade herhangi bir kültür ürününün meta haline gelirken kültürün kendisinin aslında endüstrileşmesi ve bu sırada bu üretimin ve dağıtımın kapitalist sistemin kendisini meşrulaştırdığını, yeniden yarattığını ortaya koyar. Kavramsallaştırmanın aslında altyapı-üstyapı ilişkisinde istemsizce bir indirgemeci pozisyon almasına rağmen özellikle üretim ve tüketim sürecinde yabancılaşmanın nasıl olduğunu ele alması bağlamında değerlidir.